

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Redaktsiooni jõustumise kp:
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
terviktekst
01.01.2004
06.05.2004

Autoveoseadus

Vastu võetud 07.06.2000
[RT I 2000, 54, 346](#)
jõustunud vastavalt §-le 36.

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
21.03.2002	RT I 2002, 32, 190	18.04.2002
05.06.2002	RT I 2002, 53, 336	01.07.2002
19.06.2002	RT I 2002, 61, 375	01.08.2002
19.06.2002	RT I 2002, 63, 387	01.09.2002
20.11.2003	RT I 2002, 102, 601	01.01.2003
17.12.2003	RT I 2003, 88, 591	01.01.2004

1. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse reguleerimisala

- (1) Käesolevas seaduses sätestatakse riigisisese ja rahvusvahelise autoveo korraldamise alused.
- (2) Käesolev seadus ei reguleeri kaitsejõudude autoveo korraldust.
- (3) Käesolevas seaduses ettenähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse (RT I 2001, 58, 354) sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi.
[[RT I 2002, 61, 375](#)- jõust. 01.08.2002]

§ 2. Mõisted

Käesolevas seaduses on kasutatud mõisteid järgmises tähenduses:

- 1) autoveedu - sõitjate või veose kohaletoimetamine selleks ettenähtud ja kehtestatud korras registreeritud sõidukiga. Autoveedu hõlmab ka sõitjate või veoseta sõiduki liikumist;
- 2) tasuline autoveedu - sõitjate või veose kohaletoimetamine, mille eest vedaja saab tasu mis tahes vormis;
- 3) oma kulul korraldatav autoveedu - sõitjate või veose kohaletoimetamine, mille eest vedaja tasu ei saa;
- 4) riigisisene autoveedu - sõitjate või veose kohaletoimetamine Eesti piires;
- 5) rahvusvaheline autoveedu - sõitjate või veose kohaletoimetamine riigipiiri ületades;
- 6) vedaja - autoveo tegevusluba omav äriseadustikus (RT I 1995, 26-28, 355; 1998, 91-93, 1500; 1999, 10, 155; 23, 355; 24, 360; 57, 596; 102, 907; 2000, 29, 172; 49, 303; 55, 365; 57, 373; 2001, 34, 185; 56, 332 ja 336; 89, 532; 93, 565; 2002, 3, 6) nimetatud ja äriregistrisse kantud ettevõtja või seaduse alusel teise registrisse kantud isik, oma kulul korraldatava autoveo puhul ka kohalik omavalitsusüksus.

2. peatükk TASULINE AUTOVEDU

§ 3. Üldsätted

- (1) Käesoleva peatüki sätteid kohaldatakse veose tasulise veo korral, mida korraldatakse vedaja omandis oleva või rendile võetud auto või autorongiga, mille registrimass ületab 3500 kilogrammi.

(2) Sõitjate tasulist autoveedu reguleerib ühistranspordiseadus (RT I 2000, 10, 58).

§ 4. Tasulise autoveo tegevusluba ja sõidukikaart

(1) Tasulise autoveo korraldamiseks peavad vedajal olema tegevusluba ja iga kasutatava mootorsõiduki kohta sõidukikaart.

(2) Tasulise autoveo tegevusluba on dokument, mis tõendab selle omaniku õigust korraldada autoveedu tasu eest.

(3) Tasulise autoveo sõidukikaart on käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tegevusloa alusel antav dokument, mis tõendab tegevusloa omaniku õigust kasutada sõidukikaardile kantud sõidukit tegevusloaga lubatud autoveol.

(4) Tasulise autoveo tegevusluba ja sõidukikaart antakse riigisisese või rahvusvahelise autoveo korraldamiseks. Tasulise rahvusvahelise autoveo tegevusluba annab õiguse korraldada ka riigisisest tasulist autoveedu.

(5) Tasulise autoveo tegevusloa ja sõidukikaardita võib korraldada vedusid, mis veo iseloomust ja pikkusest tingituna ei oma autoveoturul olulist tähtsust. Selliste vedude loetelu kehtestab majandus- ja kommunikatsiooniminister.

[RT I 2002, 102, 601- jõust. 01.01.2003]

§ 5. Tasulise autoveo tegevusloa taotlejale ja selle omanikule esitatavad nõuded

(1) Tegevusloa taotleja ja selle omaniku majandusseisund peab vastama käesoleva seaduse §-s 6 sätestatud nõuetele.

(2) Tegevusloa omaniku registreeritud tegevusala peab olema autoveoteenuse osutamine või seda hõlmav muu veondustegevus.

(3) Tegevusloa taotleja või selle omanik peab määrama vedude eest vastutava isiku, kes korraldab vedaja veoteenuste osutamist ja vastab käesoleva seaduse §-s 7 sätestatud nõuetele. Vedaja võib määrata mitu vedude eest vastutavat isikut. Vedude eest vastutav isik võib olla ka füüsilisest isikust vedaja ise.

(4) Tegevusloa omanik võib ajutiselt, kuid mitte üle ühe aasta, tegutseda vedude eest vastutava isikuta, kui selle põhjus on nimetatud isiku pikaajaline töövõimetus või surm.

(5) Tegevusloa taotleja või selle omanik peab vastama hea maine nõudele. Käesoleva seaduse mõttes peetakse isiku mainet heaks, kui teda ei ole seoses varasema majandustegevusega üle kahe korra karistatud väärteo eest maksu-, tolli-, hinna- ja tarbijakaitse ning töö- ja puhkeaja nõuete rikkumise eest, käesolevas seaduses ettenähtud tegevusloa või sõidukikaardita veo korraldamise või riiklikku registrisse andmete esitamise korra rikkumise eest või kui karistuse ärakandmisest on möödunud vähemalt kolm aastat.

(6) Füüsilisest isikust tegevusloa taotleja või selle omaniku mainet peetakse heaks, kui ta lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud vastab ka käesoleva seaduse § 7 lõikes 2 sätestatud nõuetele.

(7) Tasulise rahvusvahelise autoveo tegevusloa taotlejal peab olema vähemalt kaheaastane riigisisese tasulise autoveo kogemus, mida ta tõendab tegevusloaga või muul viisil.

[RT I 2002, 102, 601- jõust. 01.01.2003]

§ 6. Tasulise autoveo tegevusloa taotleja ja selle omaniku majandusseisund

(1) Tegevusloa taotleja või selle omaniku majandusseisund on nõuetele vastav, kui ta käesoleva paragrahvi lõikes 2 või 3 nimetatud andmetele tuginedes tõestab, et tal on ettevõtluse alustamiseks ja vedude nõuetekohaseks korraldamiseks vajalik rahaline seis.

(2) Rahalise seisu hindamisel võetakse aluseks raamatupidamise aastaaruanded.

(3) Raamatupidamise aastaaruannete puudumise korral võetakse aluseks:

1) raha pangakontol ja muud rahalised vahendid ning võlad ja laenud;

2) majandustegevuse stabiilsuse tagamiseks ettenähtud vara ja muu vara;

3) sõidukite, kinnistute, seadmete ja varustuse ostukulud või esimesed sissemaksed ning käibekapital ja muud kulud.

(4) Ühele mootorsõidukile sõidukikaardi saamiseks peab tegevusloa omanik tõendama, et tal on omavahendeid vähemalt 140 000 krooni ulatuses; igale järgmisele mootorsõidukile sõidukikaardi saamiseks peab omavahendeid iga mootorsõiduki kohta olema vähemalt 80 000 krooni. Omavahendite olemasolu tõendamiseks esitab tegevusloa omanik sõidukikaardi andjale järgmised dokumendid:

1) juriidilisest isikust vedaja esitab oma vara ja kohustuste auditeeritud seisu, mille fikseerimisest ei või olla möödunud rohkem kui kuus kuud. Samal eesmärgil võib sõidukikaardi andja tunnustada või tõendusena nõuda panga või muu asjakohaste volitustega asutuse kinnitust või tõendit kas garantiikirjana või muul samaväärsel viisil antud kinnituse või tõendina;

2) füüsilisest isikust vedaja esitab panga või muu asjakohaste volitustega asutuse kinnituse või tõendi kas garantiikirjana või muul samaväärsel viisil antud kinnituse või tõendina. Samal eesmärgil võib vedaja esitada oma vara ja kohustuste auditeeritud seisu, mille fikseerimisest ei või olla möödunud rohkem kui kuus kuud.

§ 7. Vedude eest vastutav isik

(1) Vedude eest vastutav isik peab olema teovõimeline, vastama käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud hea maine nõudele ja olema ametialaselt pädev korraldama tasulist autovedu.

(2) Vedude eest vastutava isiku mainet peetakse heaks, kui:

1) teda ei ole karistatud kuriteo eest või kui karistuse ärakandmisest või täitmisest on möödunud vähemalt kolm aastat;

2) teda ei ole karistatud kaheaastase perioodi jooksul ametialase tegevusega seoses üle kahe korra väärteo eest veokorralduse, autojuhi töö- ja puhkeaja reguleerimise, liiklusohutuse, sõiduki ohutuse või keskkonnakaitse valdkonnas või kui viimase karistuse täitmisest on möödunud üle ühe aasta;

3) ta ei ole oma tegevuse või tegevusetusega põhjustanud käesoleva seaduse § 5 lõikes 5 nimetatud rikkumisi, mille eest on karistatud vedajat, või kui sellise karistuse täitmisest on möödunud üle kolme aasta;

4) ta ei ole oma tegevuse või tegevusetusega põhjustanud autoveo tegevusloa kehtetuks tunnistamist või kui nimetatud kehtetuks tunnistamisest on möödunud üle viie aasta;

5) ta ei ole oma tegevuse või tegevusetusega põhjustanud vedajale tegevusloa andja poolt rohkem kui kahe ettekirjutuse tegemist või kui viimase ettekirjutuse tegemisest on möödunud üle ühe aasta.

(3) Vedude eest vastutavat isikut peetakse ametialaselt pädevaks, kui ta on Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi tunnustatud õppeasutuses läbinud vedude eest vastutava isiku koolituskursuse ja sooritanud kursuse kirjaliku lõpueksami. (õ) 27.05.2008 15:30

(4) Vedude eest vastutava isiku koolituskursust ei pea läbima isik, kes on vähemalt viis aastat olnud vedaja autoveo korraldaja ja on sooritanud käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud koolituskursuse kirjaliku lõpueksami.

(5) Vedude eest vastutava isiku koolituskursust ei ole vaja läbida ega lõpueksamit sooritada isikul, kellel on kõrgkoolidiplom erialal, mis tõendab piisavaid teadmisi koolituskursuse õppekavas loetletud ainetes.

(6) Majandus- ja kommunikatsiooniminister kinnitab vedude eest vastutava isiku kvalifikatsiooninõuded, koolituskursuse õppekava, koolitustunnistuse vormi ning kõrgkoolide ja nendes ettevalmistatavate erialade loetelu, mille lõpetajale antud kõrgkoolidiplom vastab käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatudle.

[RT I 2002, 102, 601- jõust. 01.01.2003]

3. peatükk OMA KULUL KORRALDATAV AUTOVEDU

§ 8. Üldsätted

(1) Käesoleva peatüki sätteid kohaldatakse oma kulul korraldatavale sõitjateveole autoga, milles koos juhikohaga on üle üheksa istekoha, ja oma kulul korraldatavale veoseveole auto või autorongiga, mille registrimass ületab 3500 kilogrammi.

(2) Oma kulul sõitjate- ja veoseveo korraldamiseks peavad olema täidetud järgmised nõuded:

1) autovedu on vedaja kõrvaltegevus;

2) sõitjaid või veost vedav sõiduk on vedaja omandis või vedaja on võtnud selle rendile;

3) veol kasutatava sõiduki juht on vedaja töötaja või vedaja ise;

(3) Oma kulul veoseveo korraldamiseks peavad olema täidetud järgmised lisanõuded:

1) veos on vedaja omandis või vedaja on selle müünud, ostnud, rendile andnud või rendile võtnud, tootnud, töödeldud või parandanud;

2) veost paigutatakse ümber ettevõttes või väljaspool ettevõtet omatarbeks.

§ 9. Oma kulul korraldatava autoveo tegevusluba ja sõidukikaart

(1) Oma kulul korraldatavaks riigisiseseks autoveoks ei pea vedajal olema tegevusluba ega sõidukikaarti.

(2) Oma kulul korraldatavaks rahvusvaheliseks autoveoks peavad vedajal olema tegevusluba ja iga kasutatava mootorsõiduki kohta sõidukikaart.

(3) Oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo tegevusluba on dokument, mis tõendab tegevusloa omaniku õigust korraldada rahvusvahelist autovedu oma kulul.

(4) Oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo sõidukikaart on käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud tegevusloa alusel antav dokument, mis tõendab tegevusloa omaniku õigust kasutada sõidukikaardile kantud sõidukit tegevusloaga lubatud autoveol.

(5) Rahvusvahelist autoveodu võib oma kulul korraldada ka sõidukiga, mille kasutajale on antud sõidukikaart tasulise rahvusvahelise autoveo tegevusloa alusel.

(6) Oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo tegevusloaga ei või korraldada tasulist vedu ega vedu, mis ei vasta käesoleva seaduse § 8 lõigetes 2 ja 3 sätestatud nõuetele.

§ 10. Oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo tegevusloa taotlejale ja selle omanikule esitatavad nõuded

(1) Oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo tegevusloa taotleja peab taotlemisavalduses kinnitama, et ta korraldab vedu ainult oma kulul, ja nimetama tegevusala, millega veod on seotud.

(2) Tegevusloa taotleja peab tõendama ja selle omanik tagama, et:

1) autoveodu moodustab ainult osa ettevõtja äritegevusest, mille tulu ei ületa 50 protsenti kogu tulust, ning et veokulud kaetakse äritegevuse arvel;

2) autoveodu ei ole tema kui ettevõtja põhitegevus, vaid üksnes toetab seda.

(3) Tegevusloa andja võib enne selle andmist nõuda tegevusloa taotlejalt nende dokumentide esitamist, mis tõendavad käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud nõuetele vastavust.

4. peatükk KOMBINEERITUD VEDU

§ 11. Üldsätted

(1) Käesolevas seaduses mõistetakse kombineeritud veona veose rahvusvahelist kohaletoimetamist autoga, vedukiga või vedukita poolhaagisega, auto vahetatava kerega või vähemalt 6,096 m (20 jala) pikkuse konteineriga, kui vedaja kasutab veo alg- või lõppetapil maanteed ning ülejäänud etappidel raudtee- või mereveoteenust sama saatedokumendi alusel. Raudtee- ja mereveoetapi algpunkti ja lõpp-punkti vaheline kaugus otsejoones mõõdetuna peab olema üle 100 kilomeetri.

(2) Kombineeritud veo algetapp on teelõik veose pealelaadimise kohast kuni ümberlaadimiseks sobiva lähima raudteejaama või meresadamani ning lõppetapp on teelõik veose ümberlaadimiseks sobivast lähimast raudteejaamast või meresadamast mahalaadimiskohani.

(3) Mereveo korral ei tohi kombineeritud veo alg- või lõppetapi teelõigu pikkus peale- või mahalaadimise meresadamast otsejoones mõõdetuna ületada 150 kilomeetrit.

§ 12. Kombineeritud veo korraldamine

(1) Kui kombineeritud veo puhul korraldab veose saatja veo algetapil vedu käesoleva seaduse § 8 lõigete 2 ja 3 kohaselt oma kulul, ei ole nimetatud sätetega vastuolus veose saaja õigus toimetada veos veo lõppetapil sihtkohta oma kulul. Veose saaja peab kasutama autot, mis on tema omandis või mille ta on võtnud rendile ning mida juhivad tema töötaja või veose saaja ise.

(2) Rahvusvahelise kokkuleppe alusel võib kombineeritud autoveodu korraldava vedaja vabastada käesoleva seaduse §-s 21 ettenähtud veoloa nõudest.

(3) Kombineeritud veol kasutatavas saatedokumendis peavad olema märgitud raudteeveoga seotud peale- ja mahalaadimise raudteejaamad või mereveoga seotud peale- ja mahalaadimise sadamad. Pärast veo lõppemist teeb raudteejaama või sadama esindaja saatedokumendi sellekohase kande.

(4) Kombineeritud veol kasutatavate sõidukite maksusoodustused sätestatakse maksuseadustes.

5. peatükk AUTOVEO TEGEVUSLOA JA SÕIDUKIKAARDI TAOTLEMINE NING ANDMINE

§ 13. Autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi taotlemine

(1) Autoveo tegevusloa taotleja esitab tegevusloa andjale järgmised dokumendid, mis on:

1) avaldus;

2) [Kehtetu - RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

3) asutatava äriühingu asutamislepingu notariaalselt tõestatud ärakiri;

- 4) põhikiri või ühinguleping (välja arvatud äriregistrisse kantud ettevõtja puhul);
- 5) tasulise autoveo tegevusloa taotlemiseks käesoleva seaduse § 6 lõikes 2 või 3 nimetatud rahalist seisu tõendavad dokumendid;
- 6) tasulise autoveo tegevusloa taotlemiseks autoveo korraldamise eest vastutava isiku määramist ja tema ametialast pädevust tõendavad dokumendid;
- 7) tasulise rahvusvahelise autoveo tegevusloa taotlemiseks vähemalt kaheaastase riigisisese tasulise autoveo korraldamist tõendavad dokumendid;
- 8) oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo tegevusloa taotlemiseks dokument, millega ettevõtja tõendab autoveo tuluosa äritegevuse kogu tulust;
- 9) [Kehtetu - RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]
- 10) [Kehtetu - RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

(2) Sõidukikaardi taotleja esitab sõidukikaardi andjale järgmised dokumendid, mis on:

- 1) avaldus;
- 2) [Kehtetu - RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]
- 3) tegevusluba;
- 4) käesoleva seaduse § 6 lõikes 4 nimetatud omavahendite olemasolu tõendavad dokumendid (välja arvatud oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo puhul);
- 5) mootorsõiduki registreerimise tunnistus;
- 6) rahvusvahelisele autoveole lubatud mootorsõiduki tehnoloogilise tunnistus;
- 7) renditud mootorsõiduki puhul rendileping;
- 8) [Kehtetu - RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

(3) Autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi andjale esitatud dokumente ei avaldata kolmandatele isikutele, kui seadusega ei ole sätestatud teisiti.

(4) Enne avalduse esitamist tegevusloa või sõidukikaardi saamiseks peab taotleja (välja arvatud juhul, kui tegevusloa või sõidukikaardi väljaandja on mittetulundusühing) tasuma riigilõivu.
[RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 14. Autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi andja

(1) Tasulise riigisisese autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi ning rahvusvahelise autoveo sõidukikaardi annab taotlejale mittetulundusühing, kellega Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium on riigi nimel sõlminud sellekohase lepingu.

(2) Rahvusvahelise autoveo tegevusloa annab taotlejale Majandus- ja kommunikatsiooniministeerium.

(3) Tegevusloa ja sõidukikaardi andjal on õigus tegevusloa kehtivuse ajal kontrollida tegevusloa omaniku vastavust käesoleva seaduse § 5 või 10 nõuetele. Tegevusloa omanik peab kontrollimist võimaldama.
[RT I 2002, 102, 601- jõust. 01.01.2003]

§ 15. Autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi taotluse läbivaatamine

(1) Tegevusloa andja kontrollib taotleja andmeid äriregistrisse kantud ettevõtja puhul äriregistrist või seaduse alusel teise registrisse kantud isiku puhul sellest registrist ning annab tegevusloa või teatab selle taotlejale tegevusloa andmisest keeldumisest 30 kalendripäeva jooksul pärast käesoleva seaduse § 13 lõikes 1 nimetatud dokumentide esitamist.

(2) Sõidukikaardi andja kontrollib taotleja andmeid esimese sõidukikaardi taotlemisel äriregistrisse kantud ettevõtja puhul äriregistrist või seaduse alusel teise registrisse kantud isiku puhul sellest registrist ning annab sõidukikaardi või teatab selle taotlejale sõidukikaardi andmisest keeldumisest 15 kalendripäeva jooksul pärast käesoleva seaduse § 13 lõikes 2 nimetatud dokumentide esitamist.

(3) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud haldusaktid tehakse taotlejale teatavaks posti teel või elektrooniliselt.»
[RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 16. Autoveo tegevusloa andmisest keeldumine

Tegevusloa andja keeldub tegevusloa andmisest, kui:

- 1) tegevusloa taotleja on maksuvõlglane, kui talle on välja kuulutatud pankrot või kui ettevõtja eelmise tegevusloa kehtetuks tunnistamise põhjus on õigusnormide rikkumine, millest ei ole möödunud kahte aastat;
- 2) tegevusloa taotleja ei vasta käesoleva seaduse §-s 5 või 10 esitatud nõuetele;
- 3) tegevusloa taotlemiseks on esitatud tegelikkusele mittevastavaid andmeid.

§ 17. Autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi andmed

(1) Tegevusloale märgitakse järgmised andmed:

- 1) autoveo liik (riigisisene või rahvusvaheline);
- 2) vedaja nimi või ärinimi ning tema registreeritud asukoht ja registrikood;
- 3) tegevusloa number;
- 4) tegevusloa andmise kuupäev ja selle kehtivusaeg;
- 5) tegevusloa andja nimetus ja pitser;
- 6) tegevusloale alla kirjutava isiku ametinimetus, nimi ja allkiri.

(2) Sõidukikaardile märgitakse järgmised andmed:

- 1) autoveo liik (riigisisene või rahvusvaheline);
- 2) selle vedaja, kelle omandis on või kelle renditud on mootorsõiduk, nimi või ärinimi ja tema registreeritud asukoht ning registrikood;
- 3) sõidukikaardi number;
- 4) sõidukikaardi andmise kuupäev ja selle kehtivusaeg;
- 5) sõidukikaardi andmise aluseks oleva tegevusloa andja nimetus ja tegevusloa number;
- 6) mootorsõiduki mark ja mudel ning riiklik registreerimismärk;
- 7) mootorsõiduki omaniku nimi;
- 8) sõidukikaardi andja nimetus ja pitser;
- 9) sõidukikaardile alla kirjutava isiku ametinimetus, nimi ja allkiri.

(3) Oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo tegevusloale ja sõidukikaardile kantakse peale käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud andmete ka tegevusloa ja sõidukikaardi taotleja tegevusala, millega oma kulul korraldatav autovedu on seotud.

(4) Tegevusloa ja sõidukikaardi vormid kehtestab majandus- ja kommunikatsiooniminister.

[RT I 2002, 102, 601- jõust. 01.01.2003]

§ 18. Autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi kehtivusaeg

(1) Tasulise autoveo tegevusluba antakse esmakordselt üheks aastaks ja järgmistel kordadel viieks aastaks, kui tegevusloa taotleja ei soovi seda lühemaks ajaks.

(2) Oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo tegevusluba antakse viieks aastaks, kui tegevusloa taotleja ei soovi seda lühemaks ajaks.

(3) Sõidukikaart kehtib üksnes tegevusloa kehtivusajal. Rendile võetud sõiduki korral kehtib sõidukikaart tegevusloa kehtivusajal, kuid mitte kauem kui rendilepingu tähtaja lõpuni.

(4) Kui tegevusloa või sõidukikaardi kehtivusaeg on möödunud, nende kehtivus on peatatud või need on tunnistatud kehtetuks, tuleb dokument selle andjale viie tööpäeva jooksul tagastada.

§ 19. Autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi kehtivuse peatamine ning nende kehtetuks tunnistamine

(1) Tegevusloa andja võib selle omanikule teha ettekirjutuse või ta võib tegevusloa või selle alusel antud sõidukikaardi kehtivuse kindlaksmääratud ajaks peatada või tunnistada kehtetuks, kui:

- 1) tegevusloa omanik ei vasta enam käesoleva seaduse §-s 5 või 10 sätestatud nõuetele;
- 2) tegevusloa ja sõidukikaardi omaniku andmed ei vasta tegevusloal ja sõidukikaardil märgitule.

(2) Tegevusloa andja võib tegevusloa kehtivuse peatada või tegevusloa tunnistada kehtetuks ka selle omaniku enda taotlusel.

(3) Kui kontrollimise tulemusel selgub, et vedaja majandusseisund ei vasta käesoleva seaduse §-s 6 sätestatud nõuetele, kuid tema tegevuse majanduslikud näitajad tõendavad, et ta on edaspidi suuteline seda nõuet täitma, võib tegevusloa andja jätta tasulise autoveo tegevusloa kehtivuse peatamata, lubades korraldada autovedu kuni üks aasta.

6. peatükk AUTOVEO KORRALDAMINE

§ 20. [Kehtetu - RT I 2002, 53, 336- jõust. 01.07.2002]

§ 21. Rahvusvahelisel autoveol vajalik veoluba

(1) Rahvusvahelist autovedu korraldaval vedajal peab olema veose siht- ja transiitriigi veoluba, kui rahvusvaheliste kokkulepetega ei ole sätestatud teisiti.

(2) Veoluba annab vedajale õiguse rahvusvaheliseks autoveoks Eesti ja veolal märgitud riigi vahel või läbi selle riigi territooriumi või veolal märgitud riigi ja kolmanda riigi vahel.

(3) Vedajale veoloo andmisel lähtutakse rahvusvahelistest kokkulepetest. Veoloo annab käesoleva seaduse § 14 lõike 1 kohaselt määratud mittetulundusühing. Veoloo andmise ja kasutamise eeskirja kehtestab majandus- ja kommunikatsiooniminister.

[RT I 2002, 102, 601- jõust. 01.01.2003]

§ 22. Autoveo õigust tõendavate dokumentide kontrollimiseks esitamise kohustus

(1) Autojuhil peavad olema ja ta peab esitama teda kontrollivale politseiametnikule või muule teda seaduse alusel kontrollivale ametiisikule järgmised dokumendid:

- 1) liiklusseadusest (RT I 2001, 3, 6; 2002, 92, 531; 90, 521) ja ühistranspordiseadusest tulenevad asjakohased dokumendid;
- 2) autoveo liigile vastav sõidukikaart;
- 3) rahvusvahelistest kokkulepetest tulenevad asjakohased dokumendid;
- 4) autojuhi ametikoolituse tunnistus ning, olenevalt veo liigist, ohtlikke veoseid vedava autojuhi või alarmsõidukijuhi tunnistus;
- 5) muud veose liigist tulenevad dokumendid.

(2) Kui autojuht ja sõiduki rendile võtnud vedaja on eri isikud, peab autojuhil peale käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud dokumentide olema ka tööleping või tööandja kinnitatud väljavõte sellest. Töölepingu väljavõttes peavad olema märgitud tööandja ja töötaja nimi, lepingu sõlmimise kuupäev ning lepingu kehtivusaeg.

[RT I 2002, 102, 601- jõust. 01.01.2003]

§ 23. Eeskirjad

(1) Majandus- ja kommunikatsiooniministril on õigus kehtestada:

- 1) eri liiki veoste veoeskirju;
- 2) veose laadimise ja kinnitamise eeskirja.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud eeskirjadega ei saa reguleerida veolepingu poolte lepingust tulenevaid õigusi ja kohustusi.

[RT I 2002, 102, 601- jõust. 01.01.2003]

§ 24. Hinnad ja tariifid

Autoveo hinnad ja tariifid veose kohaletoimetamiseks määratakse kindlaks poolte kokkuleppel.

§ 25. Sõidukile esitatavad nõuded

(1) Autoveol kasutatava sõiduki tehno seisund peab vastama liiklusseaduses sätestatud nõuetele.

(2) Autoveol kasutatav auto ja haagis peavad olema kantud Eesti riiklikku autoregistrisse. Tasulisel rahvusvahelisel autoveol võib kasutada teises riigis registreeritud haagist.

§ 26. Riigis ajutiselt oleva autoga riigisisese autoveo korraldamise keeld

Riigis ajutiselt oleva välisriigis registreeritud autoga on keelatud korraldada riigisisest vedu, kui rahvusvahelistes kokkulepetes ei ole sätestatud teisiti.

§ 27. Autojuhi ametikoolitus

(1) Autojuht, kes on läbinud ametikoolituse kursuse Majandus- ja kommunikatsiooniministeeriumi tunnustatud õppeasutuses ja sooritanud selle kursuse lõpueksami, võib riigisisel või rahvusvahelisel autoveol töötada lepingu alusel või osutada tasulist veoteenust füüsilisest isikust ettevõtjana järgmistel juhtudel:

- 1) veose veol C- või C1-kategooria auto või CE- või C1E-kategooria autorongiga, mille registrimass ületab 3500 kilogrammi;
- 2) sõitjate veol bussi ja sõiduautoga, kui sõidukis on koos juhikohaga üle viie istekoha;
- 3) sõitjate taksoveol.

(2) Autojuht, kes veab ohtlikke veoseid või juhib alarmsõidukit töölepingu alusel või tööülesandest tulenevalt, peab olema läbinud sellekohase koolituskursuse Majandus- ja kommunikatsiooniministeeriumi tunnustatud õppeasutuses ja sooritanud selle kursuse lõpueksami.

[RT I 2002, 102, 601- jõust. 01.01.2003]

§ 28. Autojuhile kohaldatavate kutseoskusnõuete kehtestamine

Autojuhi ametikoolituse ning ohtlikke veoseid vedava autojuhi ja alarmsõidukijuhi koolituse eeskirjad, koolituskursuse õppekavad, autojuhi kutseoskusnõuded ja koolitustunnistuse vormi kehtestab majandus- ja kommunikatsiooniminister.

7. peatükk JÄRELEVALVE

[RT I 2002, 63, 387 - jõust. 01.09.2002]

§ 29-30. [Kehtetud - RT I 2002, 63, 387- jõust. 01.09.2002]

§ 31. Järelevalve

(1) Käesolevas seaduses ettenähtud dokumente võivad kontrollida asjaomased ametiisikud järgmiselt:
1) politseiametnik sõidukikaarti, autojuhi ametikoolituse tunnistust, ohtlikke veoseid vedava autojuhi tunnistust ja alarmsõidukijuhi tunnistust ning välisriigi autojuhilt veoluba;
2) Maksu- ja Tolliameti ametnik välisriigi autojuhilt veoluba;
3) piirivalveametnik rahvusvahelise tehnoulevaatusse tunnistust ja rahvusvahelise autoveo sõidukikaarti.

(2) Kui autojuhil ei ole sõidukikaarti või rahvusvahelise tehnoulevaatusse tunnistust ja välisriigi autojuhilt veoluba, on käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ametiisikutel õigus vedu katkestada kuni katkestamist põhjendanud asjaolude äralangemiseni.

[RT I 2003, 88, 591- jõust. 01.01.2004]

7¹. peatükk VASTUTUS

[RT I 2002, 63, 387 - jõust. 01.09.2002]

§ 31¹. Tasulise autoveo korraldamine tegevusloa või sõidukikaardita

(1) Tasulise riigisisese või rahvusvahelise autoveo korraldamise eest tegevusloa või sõidukikaardita – karistatakse rahatrahviga kuni 200 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.

§ 31². Oma kulul autoveo korraldamine tegevusloa või sõidukikaardita

(1) Oma kulul rahvusvahelise autoveo korraldamise eest tegevusloa või sõidukikaardita – karistatakse rahatrahviga kuni 50 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.

§ 31³. Autoveodu sõidukikaardita

Tasulise autoveoteenuse osutamise eest sõidukikaardita, samuti omal kulul korraldatava autoveo eest sõidukikaardita – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.

§ 31⁴. Menetlus

(1) Käesoleva seaduse §-des 31¹–31³ sätestatud väärtegadele kohaldatakse karistusseadustiku (RT I 2001, 61, 364) üldosa ja vääртеomenetluse seadustiku (RT I 2002, 50, 313) sätteid.

(2) Käesoleva seaduse §-des 31¹–31³ sätestatud väärtegade kohtuväline menetleja on:

- 1) politseiprefektuur;
- 2) Piirivalveamet;
- 3) Maksu- ja Tolliamet;
- 4) Majandus- ja kommunikatsiooniministeerium.

[RT I 2003, 88, 591- jõust. 01.01.2004]

8. peatükk

ERISÄTTED

§ 32. Andmete esitamise kohustus

(1) Käesoleva seaduse §-s 14 nimetatud autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi andja on kohustatud Riiklikule Statistikaametile esitama veoliikide kaupa andmed tegevuslubade ja sõidukikaartide andmise kohta poolaasta seisuga.

(2) Käesoleva seaduse § 31 lõikes 1 nimetatud ametiisikud on kohustatud esitama Majandus- ja kommunikatsiooniministeriumile poolaasta seisuga andmed käesoleva seaduse nõuete rikkumise kohta Eestis ja teistes riikides registreeritud vedajate poolt.

(3) Majandus- ja kommunikatsiooniministerium on kohustatud teise riigi asjaomasele asutusele tegema teatavaks rahvusvaheliste autoveokokkulepete nõuete rikkumise, mille on Eestis toime pannud selle riigi vedaja. [RT I 2002, 102, 601- jõust. 01.01.2003]

9. peatükk LÖPPSÄTTED

§ 33-34. [Käesolevast tekstist välja jäetud]

§ 35. Üleminekusätted

(1) Kuni 2001. aasta 1. oktoobrini antavad rahvusvahelise autoveo tegevusload ja sõidukikaardid kehtivad neil märgitud kehtivusaja lõpuni, kuid mitte kauem kui 2002. aasta 1. oktoobrini.

(2) Kuni 2002. aasta 1. oktoobrini on rahvusvahelisel autoveol omavahendite nõutav suurus 48 000 krooni iga kasutatava mootorsõiduki kohta.

(3) Enne käesoleva seaduse jõustumist antud rahvusvahelise autoveo tegevusloa aluseks olev ametialast pädevust tõendav koolitustunnistus kehtib 2003. aasta 1. jaanuarini.

(4) Enne käesoleva seaduse jõustumist antud autojuhi rahvusvahelise autoveo koolitustunnistus jääb kehtima.

§ 36. Seaduse rakendamine

(1) Käesolev seadus jõustub 2000. aasta 1. oktoobril.

(2) Käesoleva seaduse §-s 4 sätestatud nõue korraldada tasulist riigisest ja rahvusvahelist autovedu tegevusloa ja sõidukikaardi alusel ning § 9 lõikes 2 sätestatud nõue korraldada oma kulul rahvusvahelist autovedu tegevusloa ja sõidukikaardi alusel jõustuvad 2001. aasta 1. oktoobril.

(3) Tasulisel riigisisesel autoveol kohaldatakse käesoleva seaduse § 6 lõikes 4 sätestatud omavahendite suuruse nõuet alates:

- 1) 2001. aasta 1. oktoobrist 30 protsendi ulatuses § 6 lõikes 4 ettenähtud suurusest;
- 2) 2002. aasta 1. oktoobrist 100 protsendi ulatuses § 6 lõikes 4 ettenähtud suurusest.

(4) Käesoleva seaduse § 6 lõikes 4 sätestatud omavahendite suuruse nõuet kohaldatakse tasulisel rahvusvahelisel autoveol alates 2002. aasta 1. oktoobrist.

(5) Käesoleva seaduse § 7 lõikes 1 sätestatud ametialase pädevuse nõuet kohaldatakse tasulisel autoveol alates 2001. aasta 1. oktoobrist.

(6) Käesoleva seaduse §-s 22 sätestatud nõuet autojuhi ametikoolituse tunnistuse ja alarmsõidukijuhi tunnistuse kontrollimiseks esitamise kohta kohaldatakse alates 2006. aasta 1. jaanuarist.

(7) Käesoleva seaduse §-s 27 sätestatud nõuet autojuhi ametikoolituse ja alarmsõidukijuhi koolituse kohta kohaldatakse tööle võetavate autojuhtide ja alarmsõidukijuhtide suhtes alates 2003. aasta 1. jaanuarist. [RT I 2002, 102, 601- jõust. 01.01.2003]

Õiend

Parandatud trükiviga sõnades "Majandus- ja Kommunikatsiooniministeriumi".